

NORSK LOVTIDENDE

Utgitt efter offentlig foranstaltning ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 11	Utgitt 12 mars.	1925
--------	-----------------	------

Skrivelse fra Arbeidsdepartementet, hvorved i henhold til 5 mars. lov om motorvogner av 21 juni 1912 § 2, annet ledd og den departementet ved kongelig resolusjon av 7 desember 1923 gitte bemyndigelse bestemmes:

Den ved kongelig resolusjon av 14 juni 1913 utferdigede bestemmelse om at motorvognkjøring på hovedveien Åndalsnes—Veblungsnes—fylkesgrensen mot Opland inntil videre skal være forbudt undtagen forsåvidt kjøringen foregår i fast rute efter vedkommende myndigheters nærmere bestemmelse eller til de for rutegående motorvogner fastsatte tider, opheves forsåvidt angår strekningen Åndalsnes—Veblungsnes—Verma, jfr. den under 14 april 1924 truffne bestemmelse om ophevelse av nevnte resolusjon forsåvidt angår strekningen Verma—Opland fylkesgrense.

Skrivelse fra Justisdepartementet, hvori meddeles, at de 9 mars. partementet ifølge bemyndigelse gitt ved kongelig resolusjon av 16 januar 1925, i henhold til lov av 17 juni 1869 om politivedtekter for rikets kjøpstæder, jfr. lov nr. 3 av 12 juni 1914, lov av 22 mai 1875 angående adgang til å gi dramatiske og andre offentlige forestillinger m. v. og lov av 19 april 1899 om beskyttelse av barn mot bruk av tobakk, har stadfestet de av Hammerfest bystyre ved beslutninger av 29 desember 1923, samt 19 januar og 20 desember 1924 vedtatte nye politivedtekter for byen, hvilke vedtekter skal tre istedenfor de ved kongelig resolusjon av 27 januar 1906 stadfestede politivedtekter.

De nye politivedtekter er sålydende:

1ste kap. Om orden på gaten.

§ 1. På offentlig vei (hvorunder i denne vedtekt er innbefattet enhver vei, plass, brygge eller almenning som er bestemt for almindelig ferdsel eller er almindelig beferdet) er det forbudt å stille sig i klynge eller stanse, således at ferdselen hemmes, eller den offentlige orden forstyrres.

Publikum har på offentlig vei å rette sig efter politiets anvisning til ordenens oprettholdelse.

9 mars. § 2. Tillatelse til sang og musikkprestasjoner, tog, prosesjoner og friluftsmøter på offentlig vei må innhentes hos politiet.

§ 3. Barn under 14 år, som på egen hånd streifer om på offentlig vei etter kl. 9 aften i tiden 1 oktober—30 april og etter kl. 11 aften i den øvrige årstid, kan av politiet bringes til sitt hjem.

§ 4. På offentlig vei må ingen renne på ski, kjelke, skøiter eller lignende, oparbeide eller benytte skridebane, slå ball, eller drive annen lek som er til hinder for ferdseien.

Likeledes er kortspill forbudt på eller ved offentlig vei. Formannskapet kan etter å ha innhentet politimesterens uttalelse, forsåvidt angår enkelte arter av sport eller lek dispensere fra forbudet for enkelte gaters eller strøks vedkommende.

§ 5. Fortæring av rusdrikk må ikke foregå på eller ved offentlig vei, i åpent portrum eller gårdsrum som er almindeelig beferdet, og heller ikke i åpne båter, eller på dekket av fartøier henliggende ved plass, almenning eller kai.

§ 6. Det er forbudt å henge sig på vogner eller andre kjøretøier under kjørselen.

§ 7. På offentlig vei er det forbudt å vise sig maskert, eller således klædd at det kan fremkalle forstyrrelse av den offentlige orden.

2net kap. Om den offentlige ferdsel.

§ 8. På fortau må ingen føre med sig gjenstander som er til hinder for ferdseien, eller som kan utsette folk for skade eller ulempe. Vogner og kjelker med barn og vanføre kan dog trekkes på fortau, men ikke flere ved siden av hinannen.

§ 9. Uten politiets tillatelse må ingen ta plass på offentlig vei for å utselge varer eller drive annen forretning, og hvor sådan tillatelse er gitt, ikke utenfor den anviste plass. For sådan tillatelse betales kr. 5,00 pr. dag til kommunekassen. Herfra er dog undtatt salg av fisk, kjøtt, vilt, blomster, bær og rotfrukter. For øvrig har formannskapet, efterat politimesterens erklæring er innhentet, å bestemme hvilke av byens offentlige plasser og brygger der kan benyttes til torvhandel, hvilken handel der kan drives på hvert enkelt sted, og til hvilken tid handelen kan finne sted.

§ 10. Torvhandlere må ikke på torvet eller bryggen henkaste bedervede varer eller annet avfall. Ved torvtidens utløp skal alle varer, så vel som bord, vogner, kasser o. lign. der er benyttet ved handelen, fjernes fra torvet eller bryggen, og mulig avfall bortføres.

§ 11. På offentlig vei er det forbudt å legge eller sette

noget som kan være til hinder eller ulempe for ferdselen. Det 9 mars,
er likeledes forbudt på sådant sted å hensette glass, potteskår,
blikkbokser eller lignende. Dog er av- og pålessning av varer
tillatt, når der ikke er annen plass til det, men arbeidet må
utføres med minst mulig ulempe for ferdselen, og varene må
ikke bli liggende lenger enn høist nødvendig. Under ingen
omstendigheter må varer eller annet legges på offentlig gate
som er så smal at ikke to vogner med letthet kan kjøre forbi
hinannen.

§ 12. Klær, matter eller lignende må ikke uthenges på
stakitt eller rekkverk mot offentlig gate, eller på offentlig
grunn.

De må heller ikke utluftes eller rystes på eller over of-
fentlig vei, medmindre vedkommende hus mangler gårdsplass.

I sådant tilfelle kan dette finne sted fra 1 mai til 30 sep-
tember fra kl. 1 natt til kl. 7 morgen, og ellers fra kl. 11 aften
til kl. 7 morgen.

§ 13. Håndvagner eller fraspente kjøretøier må ikke uten
politiets tillatelse henstå på offentlig vei i lenger tid enn nød-
vendig til av- og pålessning.

§ 14. Vindusmarkiser skal være forsvarlig festet, og an-
bragt i sådan høide at deres underkant er minst 2,5 meter over
jorden.

Skilter eller gjenstander som benyttes til eller tjener som
skilt, må ikke anbringes lavere enn 2,5 meter over gaten, når
de har større fremspring fra husveggen enn 25 cm. Skilte
anbragt høiere enn 2,5 meter over gaten kan gis fremspring
av inntil 1 m. fra husveggen.

3dje kap. Om forebyggelse av fare under den offentlige ferdsel.

§ 15. Når der i eller ved offentlig vei skal foretas arbei-
der (gravning, muring o. s. v.) som kan være til hinder for
ferdselen, eller gjøre denne usikker, skal skriftlig anmeldelse
derom i betimelig tid forut inngis til politiet, som bestemmer
i hvilken utstrekning og på hvilken måte den pågjeldende
strekning blir å sperre, og hvilke andre forsiktighetsregler
må iakttas. I mørke skal der være anbragt lykter ved sper-
ringen.

Åpne grøfter skal snares mulig tilkastet (gjenfylles),
stampes og jevnes, så veidekket kommer i den stand det hadde
før gravningen. Dette må godkjennes av stadsingeniøren.

§ 16. Den som vil rense takrenner, pusse op hus, sette
tak istand, eller utføre andre bygningsarbeider utover eller ut
til offentlig vei, skal sette op avvisere, som tydelig tilkjennevir

9 mars. at man ikke uten fare eller ulempe kan ferdes der. Når arbeidet er ferdig, skal avviserne tas bort. Huseierne plikter å påse at løserevne taksten bringes i orden.

§ 17. Sne og is som kan befryktes å styrte ned fra takene og medføre fare for forbipasserende, plikter vedkommende huseier snarest å fjerne, og inntil dette kan skje, plikter han å anbringe avvisere.

§ 18. Når om vinteren glatt føre inntreffer, kan eierne av de til offentlig vei støtende bygninger pålegges straks å la fortau utenfor bygningen bestrø med sand eller aske.

§ 19. På offentlig vei og på havnen må ingen uten særskilt tillatelse av politiet skyte med skarpladd våben av nogen art, forsåvidt dette ikke skjer under militær kommando.

Det er videre forbudt på offentlig vei å bære ladd skytevåben (også flobbert), å bruke bue, pusterør, sprettett eller lign., å brenne av krutt, fyrverkerisaker eller eksploderende stoffer av noget slag, å optende ild, å kaste sten, smuss, vann, eller annet som kan gjøre skade, eller forulempe den som ferdes her.

§ 20. Politiet er berettiget til å forby ferdsl på is på de innen byens grenser liggende dammer og vann.

§ 21. Mot offentlig vei må piggråd ikke anvendes til gjerdet undtagen ovenover gjerdet av minst 2 meters høide.

4de kap. Om føring av dyr, samt om hunder m. v.

§ 22. Det er forbudt å la hester, okser, kuer, gjeter, sauer, eller svin gå løse uten betryggende bevoktning på offentlig vei.

I overtredelsestilfelle kan dyrene av politiet innsettes, og selges hvis ikke eieren melder sig innen 14 dager efter sedvanlig bekjentgjørelse. Politimesteren bestemmer hvad der skal betales i opbringelsespenger, samt for dyrenes røkt og føde.

§ 23. Enhver hest som leies, rides eller kjøres fraspent på offentlig vei, skal være forsynt med bissel eller grime.

§ 24. Hunder som er biske, eller som har tilbøielighet til å forulempe mennesker eller kreaturer ved å gjø mot dem, skal eieren efter politiets nærmere bestemmelse holde bundet eller forsynt med forsvarlig munnkurv. Det samme gjelder hunder som politiet på grunn av deres størrelse eller rase finner farlige.

Ingen må på offentlig vei hisse hund på nogen, eller undlate å holde sin hund tilbake når den i hans påsyn anfaller nogen. Det er forbudt å erte hunder, eller hisse dem sammen på offentlig vei. Det er videre forbudt:

9 mars.

1. å la tisper ferdes løse i løpetiden,
2. å la hunder gå løse i byens gater uten å ledsage nogen i tiden mellom kl. 12 aften og kl. 6 morgen.

Overtredes foranstående bestemmelser om hunder, kan vedkommende hunder av politiet optas, og hvis eieren eller besidderen er ukjent, og efter kunngjørelse ikke melder sig innen 3 dager og avhenter hunden, kan denne selges eller drepes. De utgifter som påløper i denne anledning, refunderes politiet av bykassen.

5te kap. Om kjøring, ridning og sykling.

§ 25.

1. Kjørende, ridende og syklende skal i tide varsle personer som er foran dem på gaten.
2. Møter en syklist en kjørende eller ridende, og denne enten varsler, eller hans hest viser tegn til skrekk, skal syklisten stige av syklen.
3. På vinterføre skal kjørende ha bjeller eller klokker på hestene.
4. Sykler som benyttes til ridning i byens gater, skal alltid være forsynt med klokke og bremseapparat, og efter mørkets frembrudd tendt lykt foran.
5. Ingen må kjøre, sykle, eller ride på fortau.
6. En kjørende, ridende eller syklende plikter alltid å stanse på tegn fra en politifunksjonær.
7. Ut og inn av porter, eller andre utkjørsler fra gårder eller tomter, eller på andre steder hvor mange mennesker er samlet, eller hvor akning er tillatt må kun kjøres eller rides i skritt, eller for motorvogner og sykler i en til skrittgang svarende hastighet. I byens gater må kjøre- eller ridehastigheten ikke overstige smått trav.

§ 26. Kjørende og ridende skal ferdes på høire side av gaten på de steder hvor utsikten fremover og til sidene ikke er fri. Møtende kjøretøier og ryttere passerer hverandre tilhøire og med forsiktighet. Når en kjørende (ridende) skal forbi en forankjørende (ridende), passerer han til venstre for denne, som da skal gi fornøden plass ved å vike tilhøire. Sådan forbikjøring må ikke finne sted omkring gatehjørner, eller i gatekryss, eller noget annet sted hvor fare eller skade derved kan tenkes opstå. Enhver forbikjøring skal skje forsiktig.

§ 27. Når 2 kjørende (ridende) fra forskjellige gater samtidig skal passere et gatekryss, har den vikeplikt som har, eller ved svingning får, den annen på sin høire hånd. Ved kjøring (ridning) tvers over forbindelsen mellom 2 fortau må der utvises særlig forsiktighet.

9 mars.

§ 28. I gatekryss skal ved forandring av kjøreretning svinges i skarp bue til høire og i stor bue til venstre.

Den kjørende (ridende) skal an vise svingeretningen ved med den ene hånd å peke mot den gate som han er i ferd med å kjøre (ride) inn i. Istedenfor hånden kan også benyttes et dertil innrettet varselapparat.

§ 29. Kjøretøier må bare i så kort tid som mulig bli stående uten tilsyn på offentlig vei, og i tilfelle settes lengst mulig ut til siden. De må aldri plasseres slik at de hindrer ferdselen. Under særlige omstendigheter kan dog politiet tillate kjøretøier å bli stående uten tilsyn i noget lengere tid.

Kjøretøiene må da plasseres efter anvisning, og således at de er til minst mulig hinder for ferdselen.

§ 30. Kjøretøier må ikke hensettes i gate med fall, uten at hjulene avlåses, eller annen betryggende forholdsregel er tatt mot rutsjing. Når kjøreren forlater et motorkjøretøi, skal han sette motoren ut av virksomhet, og sørge for at kjøretøiet ikke kan settes i gang av uvedkommende.

§ 31. På offentlig vei, eller privat grunn som har åpen utkjørsel til offentlig vei, må kjørende (ridende) ikke forlate sin hest uten først å sørge for at nogen annen fører forsvarelig tilsyn med den, eller at den er forsvarlig bundet.

§ 32. Ingen må betro forspent kjøretøi eller hest til nogen som er beruset, eller av andre grunner antas ikke å være i stand til å styre hest. Personer i sådan tilstand kan politiet frata besiddelsen av hest og kjøretøi. Personer under 15 år må ikke styre, eller ha tilsyn med hest på offentlig vei. Ingen må heller betro sådanne personer forspent kjøretøi, eller tilsyn med hest på sådant sted. Det er forbudt den kjørende å stå på kjøretøiet under kjøring.

§ 33. Fra de i nærværende kapitel inneholdte regler for kjøring undtas brandvesenets kjøring i ildebrandstilfelle og under øvelser. Enhver kjørende (ridende), syklende og gående er i sådanne tilfelle forpliktet til hurtigst mulig å vike plassen så snart der gis signal.

6te kap. Om fredning av offentlige innretninger.

§ 34. Ingen uvedkommende må klatre op i stolper for elektriske ledninger, kaste efter dertil hørende tråder, eller befatte sig med offentlige brandsignalapparater, uten for å signalisere brand.

Båter med stående mast må ikke føres gjennom byens gater eller almenninger, hvor tråder for elektriske ledninger er utspent.

§ 35. Uten samtykke fra det kommunale veivesen er det

forbudt å opbryte brolegning, eller foreta gravning på offentlig vei, eller gjøre nogen forandringer ved samme. 9 mars.

§ 36. På kirkegård må ingen lek, kjøring eller ridning, eller annen av hensyn til stedet upassende opførsel finne sted. Ingen må trenge inn på kirkegården til de tider da adgangen holdes lukket, eller stige over innhegningen. Det er forbudt å medta løse hunder.

7de kap. Om opslag av bekjentgjørelser.

§ 37. Politimesteren bestemmer hvor opslag av bekjentgjørelser fra øvrigheten og andre offentlige myndigheter skal finne sted. Bekjentgjørelser angående møter, teaterforestillinger, konserter, forevisninger og andre offentlige forlystelser hvortil politiets samtykke er gitt, kan foregå ved opslag, når den på hvis eiendom opslag skjer, tillater dette. Formannskapet kan bestemme at bekjentgjørelser kun skal opslås på tavler eller søiler som anskaffes og vedlikeholdes for kommunens regning.

§ 38. Det er forbudt å rive ned, skitne til, eller på annen måte gjøre skade på kunngjørelser som er lovlig opslått.

8de kap. Om orden ved offentlige forestillinger og avgift av disse.

§ 39. Ingen må holde offentlig dans, forestilling, konsert, opvisning, kabaret, eller andre forestillinger av nogen art uten politiets tillatelse. Sådant tillatelse må også erhverves til forevisning av menagerier, panoramaer, vokskabinetter, sirkus, til magiske eller ekvilibristiske forestillinger, og for dem som driver karusell, skytebane, ringkastning, luftgynger eller lignende.

De her omhandlede tillatelser knyttes alltid til en bestemt person og kan når som helst tilbakekalles.

Dans o. s. v. som foran nevnt må ikke vedvare lenger ut over aftenen enn politimesteren bestemmer.

For offentlige forestillinger m. v. som foran nevnt betales forskuddsvis i avgift fra kr. 5,00 til kr. 50,00 hver aften efter politimesterens nærmere bestemmelse, for dans dog kun såfremt vedkommende driver den som næring.

For forestillinger m. v. som gis i veldedige eller samfundsgavnlig øiemed, eller hvor for øvrig særlige grunner taler derfor, kan politimesteren frafalle avgiften.

§ 40. Ingen må uten politiets tillatelse gå omkring i byen og forevise kunster eller severdigheter, eller gi konserter eller musisere. Som regel må sådant ikke tillates på offentlig gate. Omvankende musikanter eller forevisere av severdigheter betaler forskuddsvis kr. 1,00 til kr. 5,00 pr. dag

9 mars. efter politimesterens bestemmelse, og må ikke innfinne sig i husene for å opnå betaling for prestasjoner som uten vedkommendes anmodning er ydet.

§ 41. Enhver som gir eller arrangerer nogen offentlig forestilling eller forevisning som i § 39 nevnt, skal etterkomme de ordrer som politiet måtte gi til ordenens oprettholdelse eller de besøkendes sikkerhet.

§ 42. Gis offentlig forestilling eller forevisning eller avholdes offentlig dans uten behørig tillatelse, kan politiet straks avbryte samme, og de tilstedeværende er pliktig til rolig å fjerne sig efter politiets anmodning.

§ 43. Politiet har adgang til alle offentlige forestillinger m. v. Ved de i § 39 omhandlede forestillinger m. v. — herfra undtatt offentlig dans — anvises politi og brandfunksjonærer passende plasser i sådant antall som politimesteren finner fornødent.

§ 44. Ingen må avgi eller benytte lokale til offentlig forestilling, konsert, dans, foredrag eller møte, medmindre det av politiet er godkjent som betryggende med hensyn til publikums sikkerhet. Politiet kan derhos bestemme hvor mange personer der kan innlates i lokalet og på de forskjellige plasser i samme.

§ 45. Ved offentlige forestillinger eller andre forlystelser, så vel som ved offentlige møter eller sammenkomster av hvilken som helst art skal de besøkende iaktta orden og sømmelighet, og må ikke ved støien, banken, vedholdende bifall eller mishagsyttringer, eller på annen måte hindre møtet, forestillingen eller sammenkomsten, eller forstyrre andres nytelse derav.

9de kap. Om den offentlige renslighet.

§ 46. Renhold av offentlig gate besørjes av kommunen. Dog plikter enhver som eier grunn eller bygning ved offentlig gate, å besørge feining av fortau og rennesten utenfor sin eiendom. Vedkommende huseier er pliktig til, efterhånden som sneen går bort å besørge bortbragt det smuss som i vinterens løp måtte være sammenhopet fra hans hus.

Formannskapet kan i spesielle tilfelle dispensere fra disse bestemmelser for enkelte strøks, eller enkelte huseieres vedkommende.

Gatefeining foretas av kommunen så ofte det er påkrevet, og for øvrig efter politiets påbud. Det sammenfeiede må ikke kastes i kjørebanen eller i slukene, men straks bringes bort til de dertil bestemte avfalls plasser.

§ 47. Private kloakkledninger og avløpsrenner, samt deres slamkister eller kummer skal oprensnes og efterses minst

en gang hvert år (hver vår), og ellers så ofte som det for- 9 mars.
langes av helserådet.

§ 48. Sne og is fra gårdsplass, tomt, eller have må ikke kastes ut på offentlig vei, eller bringes annensteds hen enn til de bestemte avfallsplasser, eller i sjøen.

Grus og annen fyll må ikke henlegges på andre steder enn de av stadsingeniøren anviste.

§ 49. Gjødse, avfall og lignende skal bortføres i lukkede vogner eller sleder, der må være så tette at intet spilles under transporten. Klosett må fra 1 mai til 30 september kun bortføres i tiden fra kl. 12 midnatt til kl. 7 morgen. Ingen gjødse må bringes ut på offentlig vei for der å tømmes i vogn eller kasse hvori den skal bortføres.

Skyllervann eller annen urenslighet må ikke tømmes på eller ved offentlig vei.

§ 50. Ved offentlig vannpost må ikke klær, kjøretøier eller lignende vaskes eller skylles, eller vann slippes til unytte.

Vann må ikke utbæres eller utskylles over offentlig vei, men kun gjennom de dertil bestemte avløp.

10de kap. Forskjellige bestemmelser.

§ 51. Almenninger kan efter politiets anvisning brukes til opsett av båter og prammer. Hvis disse hindrer den almindelige ferdsel, kan politiet påby at de fjernes.

Reparasjoner av båter og lignende i almenning må kun foretas med politiets tillatelse.

§ 52. Det er dampskibe forbudt innen havneområdet å bruke sirene. I tiden fra kl. 9 aften til kl. 6½ morgen må de ikke benytte dampfløite til signal for avgang, eller i andre, uvedkommende øiemed.

§ 53. Ingen er berettiget til å ta holdeplass på offentlig vei med kjøretøier (biler) i hensikt mot betaling å forrette kjøring av personer eller gods, medmindre han dertil har fått politimesterens tillatelse. Det samme gjelder person som vil tilby publikum sin tjeneste som bærer på sådanne steder.

Formannskapet kan fastsette takster for de i denne paragraf nevnte bærere, bybud, vognmenn og kjøpere. Instruks for dem utferdiges av politimesteren. For bruk av bilholdeplass betales til bykassen kr. 100,00 pr. år pr. bil.

Personer som søker erhverv som omhandlet i denne paragraf kan av politiet utstyres med skilt eller merke.

Personer som uten berettigelse benytter sådant merke eller skilt, hjemfaller til straff for overtredelse av disse vedtekter.

§ 54. Barn under 15 år som nyter tobakk på offentlig vei eller offentlig bevertningssted, kan av politiet fratas den

9 mars. tobakk og den tobakkspipe, eller annet redskap som det benytter sig av. Salg av tobakk i hvilken som helst form til barn under 15 år skal være forbudt, uansett om tobakken angis kjøpt til andres bruk. Det skal likeledes være forbudt å kjøpe tobakk i nogen form til bruk for, eller efter opfordring av barn under 15 år, samt å overlate sådant barn tobakk som gave, lån, eller vederlag for arbeide eller personlige tjenester.

§ 55. Når nogen undlater hvad der ifølge denne vedtekt påhviler ham, kan politiet foranstalte det utført, eller treffe fornøden foranstaltning til å forhindre at forsømmelsen bevirker skade. Omkostningene herved blir å utre av den skyldige. Likeledes har denne å utre omkostningene ved de foranstaltninger som politiet treffer for å hindre eller stanse handlinger som ved denne vedtekt er forbudt, eller rydde av veien ulemper der er bevirket ved brudd på denne vedtekt.

§ 56. Overtredelse av denne vedtekt eller de med hjemmel av denne gitte forbud eller forskrifter straffes efter strf.l.s. § 339,2 med bøter fra 1 til 5 000 kroner, såfremt tilfellet ikke inngår under noget straffebud som medfører høiere straff.

§ 57. Bestemmelsene i denne vedtekt trer i kraft 3 — tre — måneder efterat de har opnådd approbasjon.

Fra samme tid opheves de ved kongelig resolusjon av 27 januar 1906 approberte politivedtekter for Hammerfest by.

11 mars. **Lov inneholdende endringer i lov om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer av 14 juli 1894 med senere tilleggslover.**

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

at Oss er blitt forelagt Stortingets beslutning, av 10 mars 1925 sålydende:

I.

Lov om foranstaltninger mot smittsomme husdyrsykdommer av 14 juli 1894 med senere tilleggslover, dens § 5, § 6 b, § 7 og § 22 skal herefter lyde således:

§ 5. Amtmannen har når han mottar underretning om noget tilfelle av de i § 1 nevnte sykdommer, å treffe de forføyninger, som efter omstendighetene må anses påkrevet for å hindre sykdommens utbredelse; finner han det fornødent, kan han la den besetning, i hvilken sykdomstilfellet er forekommet, samt de besetninger, hvortil smitte kan antas overført, sette under offentlig tilsyn inntil sykdommen eller smittefaren er ophørt.

Når en besetning settes under offentlig tilsyn skal der

angis en territorial begrensning av det område, som omfattes av tilsynet, for eksempel en eller flere bestemte eiendommer eller deler derav. 11 mars.

§ 6 b. Forby, at dyr og smitteførende gjenstander bortføres fra stedet og at de personer, som opholder sig på stedet, forlater dette samt at uvedkommende tilstedes adgang; ved kvegpest eller munn- og klovsyke forby alt unødvendig samkvem mellom det sted, hvor besetningen er satt under offentlig tilsyn, og andre deler av distriktet, og for øvrig treffe de nødvendige foranstaltninger for å hindre, at personer, dyr eller smitteførende gjenstander, som er eller kommer innenfor det område som omfattes av tilsynet igjen kommer utenfor området uten tillatelse av rette vedkommende.

§ 7. Vedkommende regjeringsdepartement kan foreskrive de forholdsregler, som i øvrig utkreves til forebyggelse av smitte så vel i sin almindelighet som ved de enkelte sykdommer og utferdige påbud om iverksettelse av de foranstaltninger, som til enhver tid anses nødvendige til bekjempelse av den enkelte sykdom, såsom:

- a. gi bestemmelser for dyrlægenes forhold med hensyn til reiser, innberetninger m. v. og derhos,
- b. gi forskrifter til forebyggelse av smitte blandt husdyr ved dyrskuer, markeder og lignende samt ved transport av dyr innen landet,
- c. gi bestemmelse angående benyttelse av produkter av syke dyr, hvoriblandt påbud om, at meieri, slakteri, garveri eller annen virksomhet, hvortil er levert produkter såsom melk, kjøtt, blod eller huder fra besetning, som er satt under offentlig tilsyn, skal stenges og avspærres,
- d. under særlige omstendigheter forby avholdelse av markeder og andre dyresamlinger samt auksjoner og andre sammenkomster av personer i distrikter, hvor farsott blandt husdyr er herskende, eller hvortil smittsom sykdom kan fryktes innført,
- e. under særlige omstendigheter forby, at dyr føres fra en landsdel til en annen, eller gjøre adgangen dertil avhengig av sådanne forsiktighetsregler, som måtte anses fornødne for å hindre overførelse av smitte,
- f. ved utbrudd av hundegalskap eller munn- og klovsyke påby, at for større eller mindre deler av landet alle hunder skal holdes forsvarlig bundet, bære munnkurv eller føres i bånd,
- g. ved utbrudd av kvegpest eller munn- og klovsyke påby avsperring av bestemt distrikt, selv om ikke nogen besetning innen dette er satt under offentlig tilsyn,

11 mars. h. ved utbrudd av kvegepest, kvegets ondartede lungesyke, munn- og klovsyke og svinepest påby nedslaktning av hele besetninger, hvori sykdommen optrer;

ved utbrudd av munn- og klovsyke påby, at hunder, katter og fjærfe på det sted, som er satt under offentlig tilsyn, skal drepes, samt la vilt drepe i de distrikter, departementet måtte bestemme.

Departementet kan overdra til amtmannen for hans embedsdistrikts vedkommende å treffe de bestemmelser, som ved denne paragraf er tillagt departementet.

§ 22. Utgifter, som på grunn av denne lovs forskrifter foranlediges ved smittede eller for smitte mistenkte dyrs rekt, avsondring og desinfeksjon, ved desinfeksjon av fjøs, stall, redskaper og desslike, ved døde dyrs nedgravning eller tilintetgjørelse, utres av vedkommende dyrs eier. De med de syke dyrs kurbehandling forbundne omkostninger utres likeledes av dyrets eier, medmindre vedkommende amts-, kjøpstads- eller ladestedskommune — den sistnevnte, forsåvidt den har eget kommunestyre — måtte fatte særlige bestemmelser dessangående for de enkelte smittsomme sykdommer.

I tilfelle av uformuenhet hos eieren avholdes disse utgifter av vedkommende amts-, kjøpstads- eller ladestedskommune, den siste forsåvidt den har eget kommunestyre.

Erstatning til eierne av dyr, nedslaktet efter bestemmelsene i kapitel 2, og de utgifter, der foranlediges ved de i § 13 omhandlede verdsettelsesforretninger samt ved nedslaktninger, utres, forsåvidt angår dyr, der ikke finnes angrepet av nogen sykdom, for hvilken nedslaktning kan finne sted, eller forsåvidt angår dyr, døde som følge av tvungen vaksinasjon, av statskassen, men forsåvidt de finnes angrepet av nogen sådan ovennevnt sykdom, med det halve av statskassen og med den annen halvdel av vedkommende amtskommunes, kjøpstads eller ladesteds kasse, den siste kun, når ladestedet har eget kommunestyre.

På samme måte som i sistnevnte tilfelle og efter sådan verdsettelse som i § 13 bestemt gis vedkommende eier erstatning, når det for å hindre smittes videre utbredelse måtte anses nødvendig å tilintetgjøre smittefarlige gjenstander som huser, husinnredninger, fôr, redskaper og lignende.

Alle andre utgifter ved foranstaltninger efter denne lovs bestemmelser utres av vedkommende amtskommunes, kjøpstads eller ladesteds kasse, forsåvidt ikke noget annet er eller måtte bli fastsatt.

Dog faller omkostningene ved avsperringsforanstaltninger like overfor fremmede land statskassen tillast, likesom Kongen for hvert enkelt tilfelles vedkommende kan bestem-

me, at utgiftene ved de i § 7 omhandlede foranstaltninger skal 11 mars.
utres av statskassen.

Endelig utres den for tvungen vaksinasjon fastsatte godtgjørelse til dyrlægen samt skyssgodtgjørelse for reiser i det offentlige tjeneste efter denne lov av statskassen.

Erstatning for dyr, som påbys nedslaktet i henhold til § 7 h. ved utbrudd av munn- og klovsyke, utres helt av statskassen, likesom de til sykdommens bekjempelse nødvendige utgifter utres av statskassen mot refusjon av vedkommende amts, kjøpstads eller ladesteds kasse — den siste kun, når ladestedet har eget kommunestyre — eller av vedkommende private alt efter de til enhver tid herom gjeldende bestemmelser. For refusjonskrav like overfor private skal staten ha utpantningsrett efter nærmere bestemmelse av vedkommende departement.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, likesom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott den 11 mars 1925.

HAAKON.

(L, S.).

Joh. Ludw. Mowinckel.

H. S. Fürst.

Skrivelse fra Landbruksdepartementet til fylkesmennene. 11 mars.
Husdyrfarsotten, munn- og klovsyke.

Man henviser til dette departements skrivelser til fylkesmennene av 29 november 1920 og 23 januar 1925 angående offentlig tilsyn (husdyrlovens §§ 5 og 6).

Man har utarbeidet et skjema for fylkesbeslutning om sådant tilsyn, hvorav avtrykk følger. Et tilstrekkelig antall av disse bes tilstillet fylkets politimyndigheter og dyrlæger.

Når herr fylkesmannen av vedkommende politimyndighet eller dyrlæge får underretning pr. telefon eller telegraf om, at munn- og klovsyke er brutt ut på en gård eller smitte kan antas overført til gården, anmodes herr fylkesmannen om uopholdelig å utferdige beslutning om offentlig tilsyn og om i tilfelle pr. telefon eller telegraf å beordre lensmannen til å forkynne beslutningen — som lensmannen om fornødent utfyller på skjemaet og undertegner på fylkets vegne i henhold til ordre — for vedkommende gårds eier eller besidder. Lensmannen slår derefter op en bekreftet avskrift (avtrykk) av beslutningen med dato og påtegning, underskrevet av lensmannen som stevnevidne. Der må utferdiges beslutning for hver enkelt gård på land og i by.

11 mars. Departementet har på grunnlag av et av veterinærdirektøren i samråd med andre sakkyndige utarbeidet utkast utferdiget instruks for fremgangsmåten ved bekjempelse av munn- og klovsyke, hvorav en del eksemplarer vedlegges. Herav vil fremgå, hvilke plikter der påhviler dyrlægene og politiet. Et eksemplar av disse bes tilstillet politimyndighetene.

Om politiets plikter i tilfelle utbrudd av farsotten henvises for øvrig til Justisdepartementets rundskrivelse av 24 januar 1925. Av dennes punkt 7 vil ses, at lensmannen er myndig til å foreta de foreløbige nødvendige utbetalinger.

I Ot. prp. nr. 4 (1925)*) har man foreslått forskjellige endringer i husdyrloven av 14 juli 1894, dens §§ 5, 6, 7 og 22. I § 6 er fylkesmannens og i § 7 er departementets myndighet til å treffe forskjellige bestemmelser foreslått utvidet.

I sistnevnte paragraf (§ 22) har man foreslått et tillegg om at de til sykdommens bekjempelse nødvendige utgifter utres av statskassen med senere refusjon av vedkommende fylke, kjøpstads eller ladesteds kasse eller av vedkommende private alt efter de til enhver tid herom gjeldende bestemmelser. For refusjonskrav like overfor private skal staten ha utpantningsrett ifølge nærmere bestemmelse av vedkommende departement.

Som av instruksjonen vil ses har departementet i henhold til lovens § 7 h. bestemt, at hele besetningen på en smittet gård inntil videre skal nedslaktes og tilintetgjøres.

Herr fylkesmannen bemyndiges til inntil videre i fornøden utstrekning å iverksette også sådanne foranstaltninger og treffe sådanne bestemmelser, som er omhandlet i husdyrlovens § 7 forsåvidt angår munn- og klovsyke innen Deres embedsdistrikt. Man forutsetter dog, at herr fylkesmannen forelegger saken for departementet, før De i henhold til husdyrlovens § 7 litra e forbyr, at dyr føres fra en landsdel til en annen, eller i henhold til litra g påbyr avsperring av distriktet, innen hvilket ingen besetning er satt under tilsyn, eller i henhold til litra h lar vilt drepe.

*) Se nu lov av 11 mars 1925 om endringer i husdyrloven av 14 juli 1894.